

udtrykkelig gjældende, at han ikke ønskede at tiltræde et Forslag, som kunde forrykke Hærplanen. Jeg anerkjender fuldstændig den Betragtning for rigtig, at vi ikke bør gaa ind paa Ordningen af enkelte Punkter af Hærens Organisation, førend vi kunne overse denne i dens Helhed og se hvilken Betydning ethvert enkelt af disse Punkter har i det hele System, og ifølge denne Betragtning kan jeg for mit Vedkommende altsaa kun udtale, at det foreliggende Lovforslag ikke har nogen Sympathi fra min Side. Jeg er af dem, som have anset det for muligt, rigtigt og ønskeligt at komme til en forfattet Tjenestetid, og det baade hvad den første Uddannelsesid og hvad Leiren angaar. Dette er jo bekendt af vore tidligere Forhandlinger om denne Sag; men Spørgsmaalet er, om vi ved at gaa den Vej, som her er foreslaaet, bidrage til at aabne Muligheden for en saadan Forkortelse ved en endelig Gjenneførelse af Hærorganisationen, eller om vi virke i modsat Retning, og jeg skal da ikke negte, at jeg nærmest hylder den sidste Betragtning; thi naar man foretager dette Experiment — som den høitærede Krigsminister betegnede det — for at indhøste Erfaring om, hvorvidt Leirtiden eller Tjenestetiden overhovedet kan forkortes, i den Form, hvori det her er foreslaaet, saa vil man iforveien kunne sige sig selv, at det Svar, som vil komme fra Afdelingernes Side, utvivlsomt vil blive det, at det gaar ikke an at foretage nogen Forkortelse i Tjenestetiden. Efter at det ærede Medlem for Randers (M. P. Jensen) har oplyst, at hele den Tid, som skal anvendes paa Afdelingernes Sammenarbejdet i Leiren, vil blive indskrænket til høist 10 Dage, er det meget naturligt at drage den Slutning, at Afdelingerne ville sige: De Resultater, som det er lykkedes os at opnaa i disse 10 Dage, ere for smaa, og som følge deraf kunne vi ikke besvare Spørgsmaalet paa anden Maade, end at en Forkortelse i Tjenestetiden er utilraadelig, saa meget mere, som der til disse 10 Dage skal søies en udgaaende Øvelse af omtrent samme Værdighed, thi Enhver veed jo, at en saadan udgaaende Øvelse ikke virker til at styrke Sammenholdet eller Disciplinen i Afdelingerne, men tværtimod meget osle virker i Retning af at slappe Disciplinen, saa at altsaa det, som er opnaaet i Løbet af de 10 Dage, muligvis kan sættes overstyr i de 8 Dage. Resultatet vil altsaa blive, at Svaret fra Afdelingernes Side vil komme til at gaa ud paa en bestemt Advarsel imod at gaa til en Forkortelse af Tjenestetiden. Dette anser jeg for at være givet, og jeg kan altsaa ikke overfor denne Betragtning og overfor dem, som ønske at komme til en kortere Tjenestetid, se rettere, end at man maa fraraade at gjøre det paa denne Maade. Hertil kommer endnu en anden Side af Sagen, og det er denne, at den Pris, hvorfor man vil kjøbe en saadan Forkortelse, anser jeg for at være for dyr. Man siger, at Militær-

væsenet er uproductivt, og derom ere vi jo Alle enige, men det behøver jo i alt Fald ikke i noget stort Omfang tillige at være ødelæggende. Men i samme Grad, som den Erfaring gjøres, at Militærvæsenet ikke alene ikke er productivt — derom ere vi vist Alle enige —, men tværtimod volder Fortrød og Ødelæggelse, i samme Grad er det min Tro, at Uvillien i Befolkningen vil voge, og jeg maa tilstaa, at jeg hører ikke til dem, som ønske at bidrage til, at den Uvillie, som nu er tilstede overfor Forsvarsvæsenet i Almindelighed, skal forøges. Det er jo klart nok, at den udgaaende Øvelse, der foreslaas som Kjøbpris for den forkortede Tjenestetid, vil medføre Beføstninger, som den høitærede Minister vistnok er fuldstændig ude af Stand til i dette Dieblis at give nogen som helst Oplysning om. Jeg er ganske enig med, hvad det ærede Medlem for Helsingør allerede har gjort gjældende. Det er ikke nok med, at der ødelægges Ting, som Vedkommende faae mere eller mindre erstattede, men selv om Erstatning følger med, er det af den Slags Resultater, som ere i høj Grad at beklage; og jeg tilføjer, at jeg har en anden Grund til at beklage det Forsøg, som ønskes foretaget, nemlig den, at jeg er en Ven af Kantonnementsøvelser om Efteraaret og ønsker, at de maa komme til at være et berettiget Ved, der knyttes til den forudgaaende Uddannelse; men jeg tror, at, gjør man Forsøg som dette ved Midkommertid med saadanne Øvelser, som noget ville ligne Kantonnementsøvelser, kommer man til at compromittere Tanken om Kantonnementsøvelser om Efteraaret, hvorved der let baade fra Hærens og Befolkningens Side kan staves Uvillie mod den Tanke, og denne Uvillie vil saa gjøre sig gjældende, naar vi staa overfor den endelige Gjenneførelse af en Hæroktion. Ganske vist kunne de vedkommende Værnepligtige, som staa for til at skulle indkalbes til Leiren, forsaavidt være fornøiede med at faae disse 14 Dage fri, og altsaa opnaa en lille Afkortelse i deres Tjenestetid; men i Virkeligheden betyder det ikke saa overordentlig meget; thi skal en Mand indkalbes og kaldes bort fra sit Arbejde, saa ser jeg ikke, det har nogen overdreven stor Betydning, om han bliver i Tjeneste 4 eller 6 Uger; at det er en Lettelse for Vedkommende, skal jeg selvfølgelig fuldstændig indrømme; men at det skulde have saa stor Betydning og skulde være værd at kjøbe for den Pris, som her fordrer, indser jeg ikke. Smidlertid skal jeg ikke vove at gaa ind paa en videre dybtgaaende saglig Betragtning her, naar allerede det ærede Medlem fra Helsingør — forsaavidt jeg forstod den ærede Krigsminister ret — sættes udenfor de Sagkyndiges Kreds overfor disse Spørgsmaal. Det vilde være alfor dristigt af mig at komme med nogen som helst sagkyndig saglig Begrundelse; men jeg skal holde mig til den finantsielle Side, og jeg tror da, at dette Thing